

OTDK beszámoló

Ebben az évben Gödöllő kapta a megtiszteltetést, hogy megrendezheti a jubileumi XXX. OTDK konferenciát. Két éve szerencsém volt részt venni az előzőleg Debrecenben megrendezett Tudományos Konferencián, és kíváncsian vártam, hogy a gödöllői egyetem, a SZIE, mire képes. A csapat Kaposvárról indult el, de én csak Budapesten csatlakoztam hozzájuk. Az út meglehetősen zökkenőmentesen ment egészen Gödöllőig. Ott egy gyors tájékozódást követően percekben belül eljutottunk az egyetemig, ahol segítőkész táblák és emberek fogadtak minket, merre is menjünk tovább. A fogadtatás meglepő volt számomra. Profizmus teljes mértékben. A „becsekkolás” ötünknek mindösszesen pár percet vett igénybe. Megkaptuk a kis üdvözlő pakkunkat, majd elfoglalhattuk szobáinkat. Bár a SZIE-nek jó pár kollégiuma van, így nem tudom a többi milyen lehet, de amelyekben minket szállásoltak el, nagyon kellemes meglepetést jelentett számomra. Kétágyas szobák, fürdő, hűtő, asztal, internet és minden szobához egy terasz. Érkezésünk után egyből felfedező útra indultunk a campus területén. Kiderült ebből az útból és a napok folyamán, hogy minden fiatal megtalálhatja a maga számítását közvetlenül a campus területén vagy környékén. Van kellemes, impozáns kávézó, van szórakozóhely és van kocsmá. Mindenki megtalálhatta a számítását. Így tettünk mi is és az igényeinkhez mérten váltogattuk esti szórakozóhelyeinket, annak függvényében, hogy egy kellemes beszélgetésre vagy egy előadások utáni bulira vágytunk. Az első nap a megnyitóval kezdődött, melyről igazából szerintem mindenki el tudja képzelni milyen lehet. Beszédet mondott több tiszteletre méltó személy és hangsúlyozták a verseny és az esemény fontosságát és érdemeit. Ezt követően mehettünk mindannyian ebédelni. Azt kell, hogy mondjam az étkezések tekintetében is teljesen kitett magáért a konyha és a szervező bizottság. Minden egyes étkezéshez egy nagyon jól kinéző névjegykártya nagyságú „kajajegy” kaptunk, melyet minden alkalommal át kellett adni a szervezők egy tagjának. Az ételek bőségesek voltak és úgy gondolom úgy voltak összeállítva, hogy mindenki számára megfeleljenek. Reggelinél kávé és teát kaptunk. Ebédre és vacsorára főtt ételt. Miután túl voltunk az ebéden mindannyian elvonultunk a saját szekciónkba. Zoli, András és én az első napra voltunk beosztva. Mi szerencsésen túlestünk rajta korán. Másnap lehetőségem nyílt arra, hogy több másik szekció munkájába is betekintést nyerjek. Úgy gondolom minden egyes szekció kiemelkedően végezte munkáját. A bírálók barátságosak voltak és érdeklődőek. A hallgató diákok minden egyes előadás után lehetőséget kaptak, hogy véleményt nyilvánítsanak illetve kérdéseket tegyenek fel. Ettől az egész családisabbá válik és a hallgatók számára is egyfajta interaktivitást nyújt. A tagozatok végeztével ellátogathattunk a kulturális programokra is. Bevallom őszintén ezt az egyetlen gyenge pontját találtam az egész szervezésnek. A programok meglehetősen kulturálisak voltak, szerintem talán túlságosan is. Egy ifjúság számára készített konferencián, ahol úgy gondolom a diákok java része fogékony a kultúrára illetve az új dolgokra, akkor se hiszem, hogy vonós négyessel és népmese csokorral kell szórakoztatni a hallgatókat. Nem áll tőlem se messze a komoly zene, de két éve a debreceniek által szervezett kisebb-nagyobb bulik

jobban tetszettek, amelyek levezették a feszültséges és emellett tökéletes ismerkedési lehetőséget adott a tudományok művelői számára. Másnap folytatódtak a tagozati ülések, majd az estét a rendezők egy állófogadással kívánták megkoronázni. Az ötlet jó volt, a kivitelezés sajnos annyira nem. Míg a reggelik és az ebédek 1-1,5 óra időintervallumra voltak meghirdetve, addig a fogadás csak 1 órás volt. Ahova természetesen kezdésre kötelessége a vendégeknek megjelenni. Ennek eredménye az volt, hogy az addigi étkezéseknél 1-1,5 órára eloszló tömeg egyszerre kívánt egy állófogadáson ételt szerezni magának. Hát ez kicsit káoszosa sikerült, de emellett nagyon kellemes volt így is számunkra a hangulat. Az este folytatódott a kulturális programokkal, melyek valamivel jobbnak bizonyultak, mint az előző napiak. Volt stand up comedy, rock n roll party és swing bemutató. Majd este mindannyian lementünk a helyi szórakozóhelyre bulizni egy jót. Sajnálatos módon ez viszont nem tartozott az OTDK-s programhoz, hanem csak a helyi vezetőség leleményén múlt. A kellemesen eltöltött este után másnap kicsit fáradtan, de részt vettünk az ünnepélyes díjátadón. Kezdetnek az egyetem rektora elmondta a kötelező statisztikai adatokat. Ezekben szerepelt az felsőoktatási intézmények összesített eredményei és más érdekes adat. A szekciók ABC rendben következtek egymás után. Minden szekcióban elmondták a helyezetteket kezdve a különdíjastól egészen az első helyig. A helyezettek kifáradtak és az egész aulának tapsviharában átvehette méltón elnyert jutalmát. A díjátadó végén visszatértünk szobáinkba, hogy összepakoljunk. Féltünk egy kicsit a kicsekkolástól, de meglepő módon tökéletesen gördülékenyen ment az is. Percek kérdése volt az egész. Majd kicsit fáradtan, de egy életre szóló élménnyel indultunk haza mindannyian. Összegzésül annyit tudnék elmondani a rendezvényről, hogy egy profin megszervezett és nagyon kellemes légkörű Tudományos Konferenciát hoztak össze gödöllői kollégáink, viszont a programokat legközelebb szerintem kevésbé komoly hangvétélűre kéne venni ☺